

Søren Søndergaard (EL):

Tak til statsministeren for at møde op.

Nu har jeg jo forstået på det, statsministeren har udtalt, at det ikke var med statsministerens gode vilje, at der ikke kunne stilles spørgsmål til statsministeren på den høring, der netop har været afholdt. Statsministeren havde sådan set ønsket at få lov til at svare på spørgsmål, men det var simpelt hen arrangørerne, der havde nægtet statsministeren muligheden for at svare på spørgsmål.

Vi synes jo ikke, det kan være rimeligt, at statsministeren sådan skal gå rundt en hel dag uden at kunne svare på spørgsmål. Derfor har vi så givet statsministeren lejlighed til her at svare på de spørgsmål, som arrangørerne altså forhindrede blev stillet på den høring, der har været tidligere i dag.

Inden statsministeren går i gang med at svare på det første spørgsmål, vil jeg henlede statsministerens opmærksomhed på, at det spørgsmål ikke handler om regeringens begrundelse for at gå i krig mod Irak – det handler ikke om regeringens begrundelse for at gå i krig mod Irak! Det handler om nogle af de argumenter og nogle af de synspunkter, som danske myndigheder fremførte omkring det tidspunkt, hvor beslutningen blev taget. Jeg ser frem til statsministerens besvarelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg sige, at hr. Søren Søndergaard ikke på nogen som helst måde behøver at takke mig, fordi jeg møder op. Jeg møder op, fordi man naturligvis skal møde op i Folketingssalen og besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

Jeg vil da til gengæld kvittere og sige, at jeg takker meget for lejligheden til at svare på en række af disse her spørgsmål, idet jeg dog må tilføje, at i den mængde af spørgsmål, der er stillet i dag, er der kun ét af spørgsmålene overhovedet, der er nyt. Resten er gamle kendte spørgsmål, men den runde tager vi gerne igen. Jeg gentager hjertens gerne de besvarelser, jeg allerede så mange gange tidligere er kommet med.

Kl. 13.10

Til det spørgsmål, som hr. Søren Søndergaard her har stillet, kan jeg sige, at Forsvarets Efterretningstjeneste har oplyst, at det i perioden frem til Irakkrigen hele tiden overordnet har været Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering, at Irak sandsynligvis rådede over biologiske og kemiske våben. Og det har jeg i øvrigt tidligere

oplyst hr. Søren Søndergaard om i besvarelsen af spørgsmål nr. S 2275, så det er der ikke noget som helst nyt i.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er sådan set ked af; at statsministeren ikke benyttede lejligheden til at svare på spørgsmålet. Derfor vil jeg læse spørgsmålet op. Altså: Hvad kan statsministeren oplyse om forskellige danske myndigheders opfattelse af eksistensen af irakiske masseødelæggelsesvåben i perioden 1998 til indledningen af angrebskrigen 2003, herunder altså også vurderingen fra Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor og FE?

Hvorfor svarede statsministeren ikke på det spørgsmål? Statsministeren havde alle lejligheder til at svare på det, og det var præcis derfor; vi ønskede mange medspørgere; nemlig for at holde statsministeren fast på, at statsministeren bør svare på spørgsmålene.

Angående Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor: Kan statsministeren f.eks. bekræfte; at Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor skrev i en rapport fra 29. oktober: Efterretninger tyder på, at det irakiske militær inden for 45 min. er i stand til at afklare, klargøre og affyre visse af disse våben internt i Irak. Kan statsministeren bekræfte det? Og er det i øvrigt en opfattelse, som statsministeren i dag er enig i? Eller vil statsministeren erkende, at det var forkert, det, der stod i notatet fra Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor?

Hr. statsminister; svar på spørgsmålene.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg svarede på spørgsmålet, og jeg gentager det gerne, nemlig at Forsvarets Efterretningstjeneste som bekendt har oplyst, at det i perioden frem til Irakkrigen hele tiden overordnet set har været Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering, at Irak sandsynligvis rådede over biologiske og kemiske våben.

Mig bekendt er der ikke nogen andre myndigheder, der har givet udtryk for andre opfattelser, og derfor har jeg svaret på spørgsmålet. Men der er ikke noget nyt i det. Jeg har tidligere svaret akkurat det samme til hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg gentager spørgsmålet til statsministeren om statsministerens vurdering af det, der er kommet fra Udenrigsministeriets Sikkerhedskontor. Jeg har læst et stykke op, og jeg vil også godt